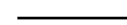

Pamela Kribbe

GESPREKKEN MET JESHUA

Boodschappen
vanuit de
christusenergie

ALTAMIRA

Inhoudsopgave

Altamira, achtste druk 2021

© 2006 Pamela Kribbe

© 2014 Uitgeverij Altamira, Postbus 317, 2000 AH Haarlem

(e-mail: info@gottmer.nl)

Uitgeverij Altamira maakt deel uit van de Gottmer Uitgevers Groep BV

Omslagontwerp: Ingrid Bockting

Vormgeving binnenwerk: Studio Milinda

ISBN 978 94 013 0529 7

ISBN 978 94 013 0530 3 (e-book)

NUR 728

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

altamira.nl

Inleiding	7
DEEL I JESHUA EN CHANNELING	11
1 Wat is channeling?	13
2 Wie is Jeshua?	19
DEEL II LICHTWERKERS: HERKOMST EN BESTEMMING	27
1 De Nieuwe Aarde	29
1.1 De persoonlijke cyclus	30
1.2 De planetaire cyclus	41
2 Herkomst van de lichtwerkers: de kosmische oorsprong	47
2.1 Kenmerken van lichtwerkers	48
2.2 De ontwikkeling van het zieleleven op aarde	51
2.3 De galactische herkomst van de lichtwerkers	61
2.4 Lichtwerkers incarneren op aarde	67
3 Bestemming van de lichtwerkers: van ego naar hart	73
3.1 Fase één: het ego vervult niet meer	73

3.2	Fase twee: groeien naar zelfacceptatie	81
3.3	Fase drie: leven vanuit je hart	90
3.4	Fase vier: opengaan voor de geest	97
3.5	Tijd, multidimensionaliteit en ons lichtzelf	101
DEEL III	DE PUBLIEKE CHANNELINGS	111
1	Kosmische Geboortepijn	113
2	Valkuilen op weg naar helerschap	119
3	Het loslaten van je geboortefamilie	133
4	Mannelijke en vrouwelijke energie	147
5	Omgaan met emoties	159
6	Seksualiteit en spiritualiteit	169
7	Werk, geld en creativiteit	181
8	Ziekte en gezondheid	189
9	De Poortwachters	199
10	Relaties in de Nieuwe Tijd	209
11	Kinderen van de Nieuwe Tijd	225
Over de auteur		235
Andere publicaties van Pamela Kribbe		237

Inleiding

Dit boek is een bundeling van spirituele boodschappen die tot stand zijn gekomen via 'channeling'. Channeling is een vorm van innerlijk contact maken met een spirituele gids, die liefdevolle, verhelderende boodschappen aanreikt vanuit de dimensie voorbij het aardse. De boodschappen in dit boek gaan in op het veranderende bewustzijn op aarde. Geleidelijk aan groeit de mensheid toe naar een hartgedragen bewustzijn dat niet is gebaseerd op angst en afscheiding, maar op eenheid en verbondenheid.

De boodschappen in dit boek zijn afkomstig van Jeshua. Jeshua is de Aramese naam van Jezus. In zijn leven op aarde vertegenwoordigde hij de christusenergie, was hij de boodschapper van eenheid en verbondenheid. In deze tijd is hij ons nog steeds nabij, en wil hij ons bemoedigen en ondersteunen met liefde en compassie. In dit boek spreekt hij over de innerlijke transformatie die we doormaken wanneer we ons ego, dat handelt en denkt vanuit angst, loslaten en opengaan voor de realiteit van liefde. De verschillende fasen in deze overgang worden duidelijk herkenbaar beschreven. Ook gaat Jeshua in op de betekenis van bewustzijns groei voor ons dagelijks leven, bijvoorbeeld op het gebied van werk en relaties.

Allen die zich diep aangetrokken voelen tot het aangaan van de transformatie van ego naar hart, zijn lichtwerkers. Lichtwerkers zijn zielen die gedreven worden door een verlangen naar bewustzijnsverandering. Ze willen deze verandering zelf beli-

chamen en tevens uitdragen in de wereld. Als je je herkent in deze drijfveer, is dit boek geschreven voor jou. Het wil je uitleggen waarom je in bepaalde mate afwijkt en 'anders bent', welke reis je ziel door vele levens heen heeft ondernomen en wat de bestemming is van deze lange reis.

In deel I van dit boek geef ik meer informatie over mijn achtergrond. Ik beschrijf wat channelen inhoudt en hoe het op mijn weg kwam. Daarna volgt een channeling van Jeshua waarin hij vertelt wie hij is en wat de betekenis was van zijn komst op aarde.

Het tweede deel bevat de 'Lichtwerkersserie', een reeks channelings die ik in de eerste jaren van mijn ontmoeting met Jeshua heb ontvangen, samen met mijn partner Gerrit. We organiseerden toen nog geen publieke bijeenkomsten. Dit deel bevat teksten die verduidelijken wat het betekent om lichtwerker te zijn en die ingaan op de geschiedenis en bestemming van deze groep zielen. Het bevat een grondige beschrijving van de transformatie van een ego gebaseerd bewustzijn naar een hartgedragen bewustzijn.

Het derde deel bevat elf boodschappen van Jeshua die in de loop van twee jaar werden ontvangen in aanwezigheid van een groep mensen. De thema's van deze reeks zijn tamelijk praktisch en beslaan allerlei aspecten van het alledaagse leven, zoals relaties, emoties, werk en gezondheid. Doorheen de channelings loopt als rode draad het thema van zelfheling en innerlijke vrijwording.

Ik ben verschillende mensen dankbaar voor hun hulp en toewijding. Allereerst mijn partner Gerrit, zonder wie dit boek niet geschreven zou zijn. Vanaf het begin heeft hij mij vergezeld in mijn ontdekkingsreis op het gebied van channelen. Tijdens alle sessies met Jeshua was hij aanwezig en heeft hij mij begeleid vanuit zijn ervaring als hypnotherapeut. Daarnaast heeft hij mij in momenten van angst, weerstand en twijfel, die ook door het channelingsproces werden opgeroepen, gesteund met geduld, vertrouwen en bemoediging.

Ik ben Hedwig de Beer zeer dankbaar voor haar waardevolle redactionele hulp bij de totstandkoming van dit boek en voor het sinds vele jaren uittypen van de gesproken, publieke channelings.

De deelnemers aan de bijeenkomsten met Jeshua, zeker degenen die herhaaldelijk kwamen en een beetje de vaste kern gingen vormen, ben ik dankbaar voor hun inspirerende aanwezigheid. Hun energie heeft op positieve wijze bijgedragen aan de inhoud en toonzetting van de boodschappen van Jeshua.

In de afgelopen jaren hebben via onze praktijk, workshops en lezingen vele mensen mijn pad gekruist, die mij door hun waardering en enthousiasme hebben gestimuleerd door te gaan met de channelings en mijn eigen twijfel en onzekerheid geleidelijk aan los te laten. Het heeft mij verbaasd hoe velen geraakt werden door de boodschappen en de energie van Jeshua. Ik heb al deze reacties in dankbaarheid ontvangen en het heeft me bemoedigd op mijn eigen pad naar zelfheling. Het heeft me het gevoel gegeven welkom te zijn op aarde en deel uit te maken van een familie van zielsverwanten, allen geïnspireerd door eenzelfde roep van het hart, een diep verlangen naar vernieuwing, groei en heelwording. Het is tot ons allen dat Jeshua zich richt. Keer op keer spoort hij ons aan wakker te worden voor ons eigen licht en weer te gaan geloven in onze kracht en waardigheid. Als wij de moed bijeenrapen om onze innerlijke demonen naar het licht te voeren, zullen wij beseffen hoe juist wij, in onze menselijkheid, handen en voeten kunnen geven aan die oude belofte van een Nieuwe Aarde.

Wat is channeling?

Dit boek vormt de neerslag van vier jaar channelen. Het verschijnsel channelen roept veel vragen en verwondering op. Ik zal niet proberen te verklaren of definiëren wat channeling precies is. Ik zal beschrijven hoe ik in aanraking gekomen ben met channeling en wat het betekent in mijn leven. Dit is dus een persoonlijk verslag, dat geen algemene theorie over channelen pretendeert te zijn. Het is mijn ervaring, gekleurd door mijn ideeën, gevoelens en achtergrond.

In 2002 startte ik mijn praktijk voor aurareading. Mijn man Gerrit en ik hadden beiden gedurende ons hele leven een diepgaande interesse in filosofie en spiritualiteit. Ik was zelf afgestudeerd en gepromoveerd in de filosofie, terwijl Gerrit werkte als informaticus en zich daarnaast grondig had verdiept in hypnotherapie, astrologie en esoterische literatuur. Toen wij gingen samenwonen in 2001, maakten wij er een gewoonte van om in de avonden sessies te houden, waarbij ik in trance ging en hij mij begeleidde vanuit zijn ervaring en affiniteit met hypnotherapie. Op deze wijze onderzochten wij allerlei psychische aspecten van onszelf – emotionele blokkades, vorige levens – en meer algemene vragen over het leven en spiritualiteit.

Op een avond voelde ik bij zo'n sessie een aanwezigheid, die ik niet kende. Ik had wel eerder contact gehad met gidsen, geestelijke leraren die me omringden met zachte energie en liefdevolle suggesties. Maar dit was anders. Deze aanwezigheid voelde ernstig en had iets doordringends. We besloten te onderzoeken wie of wat

dit was, en toen ik contact maakte met deze energie, voelde het aan als een wijze, mannelijke aanwezigheid. Ik zag toen heel duidelijk de naam 'Jeshua ben Jozef' verschijnen voor mijn innerlijk oog, de Aramese naam van Jezus. In een flits van een seconde voelde ik voor mezelf dat het waar was, dat het de energie van Jezus was die ik bij me voelde. Maar tegelijk begon er een koor van sceptisch-rationele stemmen in mijn hoofd te zingen, dat me vertelde dat het niet kon, dat het raar, belachelijk en pretentius was. Dit koor is eigenlijk nooit geheel verstomd, maar het zingt nu wel wat toontjes lager. We hebben door de kennismaking met Jeshua zoveel moois en waardevols ontvangen in ons leven, dat ik er geleidelijk aan wel van overtuigd ben geraakt dat 'er iets is' en dat het niet alleen uit mij komt.

Eén van de eerste dingen die gebeurde na de ontmoeting met Jeshua is dat ik zijn hulp voelde bij de individuele consulten die ik deed als aurareader. Hij hielp me goed te gronden en mijzelf te beschermen tegen een te grote gevoeligheid. Soms kon ik mij energetisch uitgeput voelen na een reading en Jeshua hielp mij mijn grenzen beter vast te houden. Dit deed hij via een soort energie-overdracht en ook wel met woorden – in de vorm van korte, telepathische boodschappen. Ik voel me altijd gecentreerd worden als ik me op Jeshua's energie afstem. Het is een gevoel dat ik teruggeplaatst wordt in mijn basis en niet terzake doende piekergedachtes en emoties loslaat. Het is een gevoel van innerlijke vrijheid.

In deze fase van onze 'samenwerking', vertelde ik nog niemand over het contact met Jeshua. Pas na ruim een jaar namen we enkele goede vrienden in vertrouwen en organiseerden we kleine sessies. Ook ontvingen Gerrit en ik samen van Jeshua de reeks boodschappen uit het tweede deel van dit boek (de Lichtwerkersserie) en zetten we deze op internet. In april 2004 werden we uitgenodigd door het Belgisch spiritueel centrum 'De Maancirkel' om publiekelijk een channeling te doen. Ik voelde dat ik aan deze uitnodiging gehoor moest geven, ook al had ik stevige angsten te overwinnen. Deze eerste bijeenkomst vormde het begin van de tweede serie channelings die in de aanwezigheid van groepen mensen werden gehouden. Steeds had ik te kampen met grote angst en reserve om naar buiten te treden met deze manier van lezingen geven. Toch was de sfeer tijdens de bijeenkomsten zo bijzonder en de energie van Jeshua zo voelbaar, dat het me steeds weer inspireerde ermee door te gaan. Via de bijeenkomsten en later ook workshops die we gingen organiseren, ontmoetten we vele mensen met wie er als vanzelfsprekend een gelijkgestemdheid was, een gemeenschappelijke interesse en openheid naar het spirituele.

De energie van Jeshua heeft voor mij betekend dat ik mijn 'spirituele familie' ben gaan tegenkomen, in kortstondige ontmoetingen of langduriger vriendschappen. Dit is een heel kostbaar geschenk geweest.

Wat gebeurt er nu tijdens het channelen? Dit is voor mij een vraag die nog geen definitief antwoord kent. Ik kan wel beschrijven hoe het voor mij aanvoelt. Ik was voordat ik ermee begon al bekend met de trance-staat vanuit mijn werk als aurareader. Het trance bewustzijn is een combinatie van lichamelijke ontspanning en geestelijke alertheid. In de trance toestand voelt mijn lichaam (na een tijdje) vloeibaarder of lichter aan, en kan ik in mijn geest vrij en open naar dingen kijken zonder dat ik er teveel over nadenk. In de trance-staat neem je intuïtief waar. Je neemt waar met een wetend gevoel, niet geladen met een emotie of een oordeel. Dit wil niet zeggen dat je alles goed waarneemt. De mate waarin je helder waarneemt, hangt sterk af van de emotionele balans die je innerlijk hebt bereikt. Die is nooit volmaakt. Maar hoe verder je innerlijk groeit, hoe makkelijker je open en vrij kunt waarnemen. Ik ben ervan overtuigd dat in het ontwikkelen van vaardigheden als auralezen en channelen je persoonlijke innerlijke ontwikkeling veel belangrijker is dan het aanleren van bepaalde technieken.

De trance-staat is voor mij nooit gepaard gegaan met een verlies van controle over mezelf. Ik heb nooit het bewustzijn verloren tijdens een trance toestand, en dit is ook nooit gebeurd tijdens een channeling met Jeshua. Eerder nog kun je zeggen dat mijn zelfbewustzijn wordt versterkt wanneer Jeshua's energie en boodschappen door mij stromen. Ik voel me niet uitgeschakeld maar ingeschakeld op een dieper niveau van mezelf, een niveau waar ik in het dagelijks leven niet zomaar bij kan. De channelings helpen mij realiseren wie ik ten diepste ben. Ze laten me iets zien over het hogere zelf of het engelwezen dat ik eigenlijk ben. Ik denk dat in een channeling mijn 'kleine ik' zich verbindt met mijn hoger zelf en dat de energie van Jeshua hierin bemiddelend werkt. Het lijkt alsof ik zijn energie nodig heb om daadwerkelijk mijn eigen grootheid te voelen en te accepteren. Als ik het besef van mijn ware zelf ten volle kan dragen in de aardse realiteit, zal ik het wellicht niet meer nodig hebben om me op zijn energie te verlaten. Ik kan dan mijzelf channelen.

Soms vragen mensen wel eens: hoe weet je of je niet eigenlijk je hoger zelf channelt? Of: is het niet beter om je eigen hoger zelf te channelen in plaats van een andere entiteit? Wat ik daarop kan zeggen is: voor mij is het samenspel met Jeshua een

ervaringsgegevens, ik kan daar niet omheen. Het voelt voor mij als echt en goed. Het voelt voor mij als een verbinding tussen mijn kleine ik, de energie van een leraar, en mijn hoger ik. Ik denk zeker dat het uiteindelijke doel van je hele ontwikkelingsgang is om zelfstandig je hoger zelf te channelen, of beter gezegd, te laten incarneren op aarde, te laten uitstromen en wortelen in de aardse realiteit. Als tussenstadium is de hulp van een leraar echter toch zeer waardevol. Zo ervaar ik het.

Het gevaar dat mogelijk ontstaat bij het verschijnsel channeling is dat mensen de kennis of boodschap die 'doorkomt' beschouwen als per definitie hoger of beter omdat het van gene zijde komt. Dit is natuurlijk niet het geval. Wat doorslaggevend is voor de waarde van een gechannelde tekst is de inhoudelijke rijkdom, helderheid en liefde die eruit spreekt. Wat als bron van de channeling wordt aangegeven, is van secundair belang. Daarnaast worden gechannelde boodschappen ontvangen door aardse mensen en zijn ze altijd gekleurd door de persoonlijke ervaringen en het begripkader van degene die het doorgeeft. De zuiverheid van een channeling zit 'm er niet in dat het kanaal zichzelf volledig uitschakelt (dat is onmogelijk), maar dat hij of zij zijn vermogens in dienst stelt van de te channelen energie en deze niet of zo min mogelijk vervormt door zijn eigen oordelen en angsten. De hamvraag bij alle spirituele boodschappen is: komt de boodschap voort uit liefde of uit angst? Dit is belangrijker dan de vraag wie of wat precies de auteur is van de tekst.

Het laatste wat een echte spirituele leraar van je verlangt is dat je iets van hem aanneemt 'omdat hij het zegt'. Zo'n beroep op autoriteit druist in tegen het wezen van spiritualiteit: namelijk dat alles wat je werkelijk hoeft te weten in jouzelf ligt. Er is geen autoriteit buiten jou, geen 'geascendeerde meester' of lichtwezen die het beter weet dan jij.

In de wetenschapsfilosofie, de tak van filosofie die zich bezighoudt met de vraag 'wat is wetenschap?', is er een stroming die zegt dat onze alledaagse denkbeelden subjectief zijn, maar dat de (natuur)wetenschap de objectieve waarheid onthult over de werkelijkheid. Je zou dit het objectivisme kunnen noemen. Allerlei andere denkers hebben laten zien dat wetenschappelijke ideeën ook sterk beïnvloed worden door onbewezen, historisch bepaalde aannames en subjectieve verwachtingen. Zij menen dat de wetenschap ook slechts één interpretatie van de wereld laat zien, één versie van de waarheid zogezegd. Je zou dit standpunt relativisme kunnen noemen:

het zegt dat er geen standpunt bestaat dat compleet objectief is, in de zin dat het losstaat van welke (subjectieve) waarnemer dan ook. Ik ben zelf geneigd het relativisme te onderschrijven en ik ben van mening dat het heel goed zou zijn dit inzicht toe te passen op het gebied van channeling en mediumschap. Soms lijken mensen namelijk te verwachten dat het spreken vanuit de andere wereld doorzicht biedt op de objectieve waarheid, een onthulling van hoe het nu eigenlijk zit zonder onze menselijke perspectieven erop. Dit lijkt me een vergissing. Perspectieven vanuit de andere zijde blijven perspectieven. Als het goed is, zijn ze verhelderend, inspirerend en geven ze je hoop, kracht en moed. Maar ze vertellen niet de ultieme waarheid. Ze zijn, mede doordat ze 'gekanaliseerd' worden door aardse mensen, plaats- en tijd- en cultuurgebonden. En dat is goed zo. Het idee dat er een ultieme waarheid is – in de zin van één objectief juist wereldbeeld of ideeënstelsel – heeft ons in het verleden niet echt goede diensten bewezen.

Er is volgens mij wel zoiets als een 'energie van de waarheid'. Dit is een energie die je uit ziet gaan van liefdevolle, authentieke mensen, of van inspirerende kunstwerken, of van de natuur in wilde staat. Het is een energie van rust, helderheid en eenvoud. Daar laat zich iets zien wat wij zegbaar proberen te maken in woorden, ideeën of theorieën, maar wat ons ten dele ook weer ontglipt, omdat het nooit helemaal zegbaar is, niet helemaal te reduceren is tot woorden en begrippen.

Jeshua's channelings beogen niet te vertellen 'hoe het nu eigenlijk zit' maar 'dat het in jou zit'. Ze willen niet de waarheid vertellen maar wel de 'energie van de waarheid' voelbaar maken. Als deze energie voelbaar wordt tijdens het lezen van de teksten, is het doel van dit boek bereikt.

Ik zal dit hoofdstukje besluiten met enkele woorden van Jeshua zelf over het verschijnsel channeling. Deze ontving ik ongeveer vier jaar nadat ik bewust contact maakte met Jeshua. Een channeling over channeling dus.

Jeshua over channelen

"Channelen is een manier om dichterbij jezelf te komen via een ander. Deze ander vervult tijdelijk de functie van leraar. De energie van de ander helpt je om op een dieper niveau van jezelf te komen. De energie van de ander tilt je uit boven de angsten die jouw wezenlijke licht verborgen houden.

Een leraar toont jou je eigen licht. Een leraar ziet jouw licht beter dan jij het zelf doet. Zodra dit licht zichtbaar en toegankelijk wordt voor jezelf, is de leraar overbodig. Je kunt dan je eigen licht gaan channelen. De ander hoeft dan niet meer de brug te zijn tussen jou en je hoger zelf.

Ik herinner jou een tijdje aan je eigen licht. Ik weerspiegel jouw grootheid voor jou in de gedaante van Jeshua ben Jozef. Je ziet in mij jezelf, je christuszelf, maar je weet dit nog niet. Ik ben jouw referentiekader, mijn energie is een leidraad voor jou. Ik help je dieper contact te leggen met je eigen christuszelf. Het treedt geleidelijk aan op de voorgrond, en ik ga dan naar de achtergrond. Dit is goed. Vergeet niet, in deze relatie ben ik er voor jou, jij bent er niet voor mij. Ik ben niet een doel, maar een middel. De wedergeboorte van de christusenergie is de opstanding van jouw christuszelf, niet die van mij.

Ik doe wat jouw grootheid bevordert. Mijn doel is dat je mij overbodig maakt. Als je mij channelt, moet je jezelf niet klein of onzichtbaar maken. Ik wil juist dat je jezelf groter maakt, je ware kracht voelt stromen en jouw licht laat schijnen in de wereld.

Een leraar wijst de weg maar jij bewandelt hem. Na een tijdje bemerk je dat je alleen loopt en de leraar achter je gelaten hebt. Dit is een groot en heilig moment. De leraar blijft bij je, en woont als innerlijke gestalte in je hart, maar zijn uiterlijke gestalte verdwijnt.

Wij blijven verbonden, maar je zult mij op den duur steeds minder als aparte gestalte herkennen of willen oproepen. Ik ben dan je eigen energie geworden. Je kent mij op den duur niet meer als gescheiden van jou. Dit betekent dat je mij werkelijk hebt gehoord en gezien.”

Wie is Jeshua?

Hieronder volgt een channeling van Jeshua, die ik ontving in het begin van onze kennismaking (oktober 2002).

Jeshua, wie ben jij?

Ik ben degene die onder jullie is geweest en die jullie zijn gaan kennen als Jezus. Ik ben niet de Jezus van jullie kerktraditie en ook niet de Jezus van jullie religieuze geschriften. Ik ben *Jeshua-ben-Jozef*, ik ben een mens van vlees en bloed geweest. Ik bereikte het christusbewustzijn eerder dan jullie, maar ik werd hierbij geholpen door krachten waarbij jullie je vooralsnog geen voorstelling kunt maken. Het was een kosmische gebeurtenis – ik stelde mij daarvoor beschikbaar.

Het was niet makkelijk, ik ben niet geslaagd in mijn poging om de onmetelijkheid van Gods liefde over te brengen op de mensen van toen. Er was veel onbegrip, ik kwam te vroeg maar iemand moest komen. Het was als het gooien van een steen in een visvijver: alle vissen vluchten weg en de steen zinkt naar het diepe. De rimpelingen op het water blijven echter lang merkbaar. Je zou kunnen zeggen: het bewustzijn dat ik wilde brengen was als een steen die haar werk verder ondergronds deed. Aan de oppervlakte van het water heersten voortdurend misverstanden; diegenen die werden aangeraakt door de energie die ik kwam brengen, konden het niet goed plaatsen, niet goed integreren in hun geestelijke en lichamelijke werkelijkheid.

die ertoe heeft geleid dat zij over bepaalde psychologische kenmerken beschikken die hen als groep onderscheiden. Ten derde wordt elke ziel op een gegeven moment in z'n ontwikkeling een lichtwerker, dus de term 'lichtwerker' is niet van toepassing op een beperkte groep zielen.

De reden dat we het begrip 'lichtwerker' gebruiken, ondanks de misplaatste associaties die het kan oproepen, is dat het herinneringen in je losmaakt die je weer doen beseffen wie je bent. Het is een woord dat iets oproept in je, iets dat zuiver en waarachtig is. En er is ook een praktisch aspect, want deze term is jullie allen bekend en ze wordt regelmatig gebezigd in de spirituele literatuur.

2.1 Kenmerken van lichtwerkers

Lichtwerkers dragen de potentie in zich van een snellere spirituele ontwikkeling dan de gemiddelde mens op aarde. Er broeden als het ware kiemen in hen, die de belofte in zich hebben van een krachtig en snel ontwaken. Hierdoor kunnen zij een innerlijk spoor volgen, dat voor hun naasten soms onnavolgbaar is.

Dit is niet zo omdat zij betere of hogere zielen zijn; het is een gevolg van het feit dat zij vertrekken van een ander uitgangspunt. Lichtwerkers zijn *ouder* dan de meeste zielen die momenteel op aarde geïncarneerd zijn. Dit ouder zijn moet je liever niet opvatten in termen van tijd, maar meer in termen van ervaring.

Lichtwerkers beschikken al over een bepaalde graad van bewustwording, vóórdat zij op aarde incarneren en met hun missie van start gaan. Zij dompelen zich *bewust* onder in het rad van karma en alle vormen van verwarring en illusie die daarmee gepaard gaan. Zij doen dit om de ervaring van het op aarde zijn ten volle te leren begrijpen. Alleen op die manier kunnen zij hun werk gaan doen. Alleen door zelf alle stadia van onwetendheid te doorleven en van zich af te werpen, kunnen zij uiteindelijk anderen van dienst zijn in het bereiken van zelfliefde, innerlijke rust en waarachtig geluk.

Waarom doen lichtwerkers dit voor de mensheid en lopen zij daarbij het risico voor lange tijd zelf ten onder te gaan in de zwaarte en de massieve illusies van de aardesfeer? Dit is een vraag die we hieronder uitgebreid zullen behandelen. Het

heeft te maken met hun *galactisch karma*. Lichtwerkers stonden aan de vooravond van de geboorte van de mensheid. Zij waren medescheppers van de mens in zijn huidige vorm. In dit scheppingsproces hebben zij keuzes gemaakt en handelwijzen gevolgd, die zij later diep betreurden en wilden rechtzetten.

Voordat wij hierop dieper ingaan, zullen we eerst een opsomming geven van karaktertrekken die lichtwerkers onderscheiden van andere mensen. Deze karaktertrekken zijn op zich genomen niet uniek voor lichtwerkers, en niet alle lichtwerkers zullen zich in al deze kenmerken herkennen. We willen slechts een beeld schetsen, of zo je wilt een sfeer, zodat het type van de lichtwerker duidelijker uit de verf komt. Uiterlijke gedragingen zijn daarbij van minder belang dan de innerlijke motivatie. Wat je van binnen voelt, is doorslaggevend.

Kenmerken van lichtwerkers

- Ze voelen zich van jongs af aan *anders*, en vaak ook buitengesloten, eenzaam en onbegrepen. Als ze ouder zijn, worden ze vaak (noodgedwongen) *individualisten* die hun eigen, niet gebaande paden moeten vinden.
- Vaak kunnen ze binnen bestaande organisatiestructuren en banen hun draai niet vinden. Lichtwerkers hebben van nature een *anti-autoritair* temperament: zij verzetten zich tegen waarden of regels die louter gebaseerd zijn op macht of hiërarchie. Deze anti-autoritaire trek is sterk aanwezig ook al zijn ze nog zo timide en bescheiden. Het is dan ook verbonden met het wezen van hun roeping.
- Ze voelen zich aangetrokken tot een vorm van *hulpverlening*, bijvoorbeeld een beroep als therapeut, arts of onderwijzer. Ook al ligt hun werk of beroep op een ander terrein, de drang tot hulpverlening is innerlijk duidelijk aanwezig.
- Ze hebben een spiritueel levensbesef en dragen bewuste of onbewuste herinneringen met zich mee aan de niet-aardse lichtsferen waaruit ze komen. Ze kunnen *heimwee* daarnaar voelen, zich een vreemde voelen in de aardse werkelijkheid.
- Ze hebben een natuurlijk *respect voor het leven*, dat zich vertaalt in liefde voor dieren en zorg voor het milieu. De agressie die er is ten opzichte van het dieren- en plantenrijk op aarde stemt hen droevig en kan hen zeer diep raken.
- Ze zijn *zachtmoedig, gevoelig en invoelend*. Ze kunnen moeite hebben met het omgaan met agressie en het opkomen voor zichzelf. Kunnen dromerig of zweverig of zeer idealistisch zijn, en onvoldoende geaard. Omdat ze gemakkelijk

(negatieve) emoties van anderen oppikken, is het belangrijk voor hen dat ze zich regelmatig kunnen terugtrekken, zodat ze het contact met zichzelf kunnen herstellen.

- Ze hebben *vele levens* geleefd op aarde die in het teken stonden van *spiritualiteit en godsdienst*. Ze waren rijkelijk vertegenwoordigd in de talrijke religieuze ordes van jullie verleden, als monnik, non, kluizenaar, heks, sjamaan, medicijnvrouw of priester(es). Binnen wereldse gemeenschappen waren zij degenen die de brug sloegen tussen de aardse wereld en de wereld aan gene zijde. Zij werden hierom vaak afgewezen en vervolgd. Velen van jullie zijn op de brandstapel geëindigd om de vermogens die jullie bezaten. De *trauma's van vervolging* hebben in jullie ziel diepe sporen achter gelaten.

Valkuilen voor lichtwerkers

Lichtwerkers kunnen in precies dezelfde stadia van onwetendheid of illusie verkeren als alle andere mensen. Weliswaar beschikken zij over een andere uitgangspositie en geeft hen dat een potentie tot snellere bewustwording, maar deze potentie kan door vele factoren worden geblokkeerd.

Eén van de redenen hiervoor is dat juist lichtwerkers een vrij zware karmische last op hun schouders hebben genomen, waardoor zij gedurende lange tijd het spoor bijster kunnen zijn. Deze zware karmische last heeft te maken met beslissingen die zij in het verleden hebben genomen ten aanzien van de mens en die zij ongedaan willen maken door hier op aarde te herstellen wat zij kapot hebben gemaakt. (Zie volgende paragraaf) Alle lichtwerkers die nu leven zijn bezig heel oude misvattingen en wonden in hun ziel te helen. Dit kan ervoor zorgen dat zij tot op de bodem moeten gaan, voordat zij het licht zien.

Als lichtwerkers hun persoonlijke helingsproces grotendeels hebben voltooid, en zichzelf hebben teruggevonden als het lichtwezen dat ze zijn, kunnen ze anderen begeleiden bij het vinden van hun ware, liefdevolle zelf. Maar het hervinden van het ware zelf is een proces dat zij eerst in zichzelf moeten doormaken. Dit vergt in het algemeen een groot doorzettingsvermogen en innerlijke vastbeslotenheid.

Door de oordelen en normen die hen door opvoeding en maatschappij werden bijgebracht, zijn vele lichtwerkers zelf ook het spoor bijster geraakt en bevinden ze

zich in een toestand van zelfontkenning, ernstige zelftwijfel en soms ook hopeloosheid en depressie. Dit omdat zij zich niet kunnen aanpassen aan de bestaande orde en zichzelf daarom veroordelen. Zij onderwaarden zichzelf, hun eigen lichtkern, en moeten leren die te waarderen en koesteren, onafhankelijk van de waardering en erkenning van de buitenwereld. Wanneer zij werkelijk vertrouwen op hun intuïtie en gaan leven volgens hun innerlijke weten, zullen zij zich bevrijden en tot werkelijke zelfexpressie komen. Een deel van die zelfexpressie zal bestaan in het bevorderen van spirituele groeiprocessen in de wereld om hen heen.

2.2 De ontwikkeling van het zieleleven op aarde

Lichtwerkers zijn zielen die ver voor de geboorte van de aarde en de mensheid tot bewustzijn kwamen.

Zielen komen in golven tot bewustzijn. Zielen zijn in bepaalde zin eeuwig, in een andere zin niet. Hoewel de energie in een ziel deel uitmaakt van de ene goddelijke substantie en in die zin *eeuwig* is, kan je toch zeggen dat een ziel op een bepaald moment *geboren* wordt, namelijk wanneer er een elementaire vorm van ik-bewustzijn optreedt.

Er is sprake van een ik-bewustzijn als een energie zich gaat afbakenen ten opzichte van andere energieën. Het is heel moeilijk aan te geven waarom het bewustzijn van 'ik' en 'ander' op een gegeven moment optreedt.

Stel je een oceaan voor, een enorm geheel van in elkaar overvloeiende energieën. Stel je voor dat er eerst een diffuus bewustzijn heerst, gelijkmatig verdeeld over de oceaan. Na verloop van 'tijd' ontstaat er reliëf: op de ene plaats is er een hogere concentratie van bewustzijn dan op de andere. Deze differentiatie neemt toe, en stel je voor dat temidden van het water opeens transparante vormen ontstaan, die zich zelfstandig voortbewegen en zich hebben afgebakend van de rest van de oceaan.

Deze vormen bevatten een kern van bewustzijn, die een hogere concentratie had dan haar omgevingsenergie. Er was een verschil met de omgeving. Het meer geconcentreerde geheel van energieën ging op gegeven moment de energieën in 'zijn' conglomeraat als *eigen* herkennen, terwijl het andere energieën ging ervaren als

Kosmische Geboortepijn

Lieve mensen,

Ik ben zeer verheugd over jullie komst hiernaar toe. En sommigen van zo ver! Ik heb jullie allemaal gezien en weet wie jullie zijn. Jullie zijn mij zo dierbaar. Mijn reis is die van jullie en jullie reis is de mijne. Daarom wil ik iets delen van mijn inzichten in de lange reis, die jullie als ziel hebben ondernomen.

Deze reis leidt naar een licht dat jullie allemaal voor je zien liggen, maar dat in wezen een licht is dat nu al in jullie brandt. Maar jullie kijken er onvoldoende naar en geloven er niet werkelijk in.

Ik wil jullie meenemen naar het begin van jullie reis. Helemaal naar het begin toen jullie als zielen werden geboren in een werkelijkheid, die jullie tevoren niet kenden.

Ik wil teruggaan naar het moment in de tijd waarop jullie met jullie reis begonnen. Jullie reis door de tijd, door de ruimte, door de materie. Heel ver terug ligt de oorsprong. Maar de gebeurtenis zelf, van het *afgescheiden raken van thuis*, de oerbron, de oorsprong waaruit jullie allen voortkomen, die gebeurtenis en de pijn die daarmee samenhangt, is nog steeds heel sterk aanwezig in jullie. Deze geboortepijn ligt achter heel veel alledaagse gevoelens en gedragingen die jullie vertonen.

Velen van jullie hebben dagelijks te maken met innerlijke onrust, een constant gevoel van 'op zoek zijn'. Er is een innerlijke spanning die te maken heeft met het *niet helemaal thuis zijn bij jezelf*: je niet helemaal thuis voelen bij je eigen zijn, je eigen wezen. Vanuit deze basisspanning is er een neiging om in de buitenwereld te zoeken naar bevestiging, erkenning, bemoediging of acceptatie. Er is steeds iets nodig van buitenaf wat jou geruststelt. Iets dat bij jou die innerlijke spanning even wegneemt en zegt: 'je bent thuis, je mag er zijn'. Jullie kunnen wel nagaan hoe vaak jullie behoefte hebben aan die geruststelling, want jullie kunnen allemaal in jezelf die onrust bespeuren, die drang om te zoeken. De neiging om ergens heen te willen dat niet in het nu ligt, naar iets wat buiten je ligt en niet in je ligt.

Ik wil spreken over de oorzaak van deze neiging. De werkelijke oorzaak is als *het middelpunt van een ui* waaromheen vele lagen zitten. De buitenste lagen worden gevormd door bepaalde gebeurtenissen in je leven, die ervoor zorgden dat je je onrustig bent gaan voelen, niet thuis bij jezelf. In de dieper gelegen lagen bevinden zich gebeurtenissen uit andere levens die traumatisch waren. Maar als je al die lagen er vanaf pelt, dan kom je tot een kernonrust, of een *heimwee* dat te maken heeft met *het begin van jullie reis*.

Stel je voor dat jullie, voordat jullie aan je reis begonnen, deel uit maakten van een eenheidstoestand, die heel geruststellend en omvattend was. Het was alsof jullie in een sluimer verkeerden, te vergelijken met een bepaalde slaaptoestand waarin alles veilig is en je over een heel ontvankelijk bewustzijn beschikt. Je laat alles gebeuren, alles is vloeiend.

Jullie kennen deze toestand in jullie aardse levens enigszins als de situatie waarin je verkeert als embryo in de baarmoeder. Er is dan nog geen duidelijk onderscheid tussen binnen en buiten, er is een eenheid in de ervaring en een geborgenheid die vanzelfsprekend is. In dat prille begin van jullie bestaan als ziel waren jullie als embryo's: ondergedompeld in een toestand van vrede en geborgenheid.

In jullie gewaarwording trad op een gegeven moment een ervaring op van *verscheurdheid*. Dit was het begin van jullie geboorte als individuele zielen, zielen die op reis zouden gaan om allerlei ervaringen op te doen. Eerst was alles één. Toen was er de ervaring van losgetrokken of losgescheurd worden uit een oerverband. En

daarna was er een desoriëntatie en een verwildering. Een blind zoeken naar iets, een houvast, een zekerheid die er niet kwam. Het was een moment van duisternis.

Zo zouden jullie het althans uitdrukken, maar het moment dat jullie je los maakten van de oerbron en jullie eigen weg gingen, was tevens een moment van diepe creativiteit. Je kunt je hierbij de voorstelling maken van een lege donkere ruimte waarin jullie werden uitgezaaid. Er was duisternis, maar ook de ruimte voor *iets nieuws*.

Gedurende jullie reis door het onbekende, waarin jullie allerlei vormen (lichamen) hebben aangenomen, hebben jullie veel ervaren, veel doorgemaakt en uiteindelijk zijn jullie hier beland, op deze planeet: de aarde. De aarde is een plaats van grote creativiteit en vele mogelijkheden. En toch, ondanks de mogelijkheden en de schoonheid van deze werkelijkheid hier op aarde, voelen jullie je nog steeds ontheemd. Er is een gevoel dat er iets niet klopt. Alsof er iets ontbreekt wat essentieel is om je goed te voelen. Wat er in jullie gevoel ontbreekt, is de basisliefde en geborgenheid die nodig is als voedingsbodem voor *elk levend wezen* om te groeien, te bloeien en je in alle vrijheid te kunnen ontplooiën.

Wat ik jullie wil vragen is om in je eigen bewustzijn te zoeken naar *de oorspronkelijke wond* die ontstond met het afscheid van Thuis. Kun je in jezelf de psychische plaats vinden waarin je jezelf ervaart als *losgeraakt van een oereenheid*? Het gaat hier om een oereenheid, die je met je verstand niet kunt uitleggen of verklaren, maar waarvan je diep in je gevoel zeker weet dat je deze hebt gekend.

In het terugkeren naar de oorspronkelijke pijn van het afscheid van 'Thuis', kunnen jullie een enorme kracht vinden om jezelf te helen. Daar ligt namelijk de oorsprong van jullie verlies aan kracht! Jullie allen die hier zitten of die deze tekst lezen, zijn bezig om de stap te zetten naar een nieuw bewustzijnsniveau. Een niveau waarop er een basis is van innerlijke veiligheid en zelfvertrouwen, waardoor vele nieuwe creaties mogelijk worden. Jullie zullen vanuit een nieuw bewustzijn kunnen gaan leven en scheppen.

Maar om dat nieuwe bewustzijnsniveau werkelijk te realiseren, is het van groot belang naar *de kern* en *de oorsprong* te gaan van de blokkades en de onevenwichtigheden die jullie in het dagelijkse leven ervaren. Het is in deze fase van jullie ontwikkeling tijd dat je niet alleen kijkt naar de pijnen en de traumata die zijn

ontstaan in je huidige leven en eventueel in de levens daarvoor, maar dat je *nog één stap dieper gaat*. Het is nu aan de orde dat je naar dit oerstuk teruggaat en je, zodra je dit bewust herkent en met je hart herinnert, je ontfermt over die pijn in jezelf. Het is tijd dat je je ontfermt over dat *pasgeboren kosmische kind*, dat nog steeds in je leeft en dat niet weet waarheen het zich beweegt en dat elk gevoel van richting ontbeert.

Ik wil jullie graag een handvat geven om deze oerpijn ervaarbaar te maken en ermee te werken. Het is belangrijk je te realiseren dat deze pijn ook een fysieke zetel heeft; ze zetelt in jullie *buik*. Dit is de plek van de emoties en het aangaan van verbindingen. De buik is vaak de plek of het energetisch centrum van waaruit jullie *relaties aangaan met andere mensen*. Het probleem dat hierbij geregeld de kop opsteekt is dat er in dat centrum in je buik een pijn zit, die dit aardse leven overstijgt, die alle levens overstijgt, en die helemaal teruggaat naar jullie geboorte als individuele ziel. Het gaat ten diepste om een kosmische geboortepijn.

Toch proberen jullie deze individuele, kosmische pijn vaak op te lossen op het niveau van relaties met andere mensen. Zeker in diepgaande persoonlijke relaties, waar je emotioneel intiem met elkaar bent, gebeurt het heel vaak *dat je je eigen diepste wond tracht te helen met behulp van de energie van een ander*.

Vaak herkennen jullie de pijn in een ander heel goed. Het is in wezen steeds die ene pijn die teruggaat op een verlies aan oerverbondenheid en geborgenheid. De ander fungeert vaak als spiegel voor je eigen pijn. Je herkent in wezen je eigen pijn in het gelaat van de ander. Omdat jullie je eigen pijn in de ander herkennen, gemakkelijker dan je deze in jezelf herkent, ga je die pijn van de ander proberen op te lossen en hoop je (onbewust) dat je eigen pijn wordt verlicht door de aanwezigheid (liefde, erkenning) van de ander.

Het spel dat vaak wordt gespeeld in (seksuele) relaties maakt echter de wond nog moeilijker te helen dan anders. Er kan namelijk heel gemakkelijk een wederzijdse afhankelijkheid ontstaan, die ontstaat uit een emotioneel rollenspel waaraan beide partners gehecht raken. Zodra er *afhankelijkheid* ontstaat, gaan aspecten van *macht* een rol spelen, die je nog veel verder van huis brengen, letterlijk (van Huis). Waar je steunt op macht, geef je je eigen kracht weg. Macht en afhankelijkheid kunnen niet zonder elkaar.

De sfeer van (intieme) relaties is een heel belangrijk aanknopingspunt om je bewust te worden van de diepere kosmische geboortepijn die je met je meedraagt. Heel vaak hebben jullie het gevoel de aanwezigheid van een ander persoon in jullie leven *nodig* te hebben. Het is voor jullie vaak vanzelfsprekend dat *eenzaamheid* te maken heeft met het *gemis aan contact met anderen* en dat de oplossing ligt in de aanwezigheid van een vriendschap of een liefde. Maar in deze veronderstelling ligt potentieel een grote valkuil besloten.

De valkuil is dat je de oorzaak van je pijn *buiten je* legt. Het gevolg is dat je in een subtiel rollenspel binnen relaties de ander verantwoordelijk gaat stellen voor jouw innerlijke wonden: jij bent het slachtoffer. Tegelijkertijd oefen je een bepaalde macht uit over de ander, omdat je zijn/haar innerlijke pijn en kwetsbaarheid kent.

De spirituele betekenis van de liefde tussen man en vrouw, of van welke intieme (seksuele) relatie ook, is *niet*: het helen van elkaars wonden. De werkelijke schoonheid van een liefdesrelatie ligt in de ontmoeting tussen twee volstrekt zelfstandige, onafhankelijke wezens die elkaar laten delen in hun eigen rijkdom. Ieder heeft zijn unieke gezichtspunten op de werkelijkheid, zijn eigen manier van de dingen ervaren. Dit met elkaar tot op de diepste niveaus te kunnen delen, is een grote vreugde voor de ziel.

Intieme relaties kunnen een bron van vreugde en creativiteit zijn. Maar heel vaak worden deze relaties misbruikt om een innerlijke wond te helen, die in wezen losstaat van de ander. Het is soms heel moeilijk om je dat ten diepste te realiseren. Om je te realiseren dat als je je ontzettend eenzaam of verlaten of bedroefd voelt, jij deze realiteit, dit gevoel voor jezelf scheidt. Dat jij de schepper bent van deze innerlijke werkelijkheid die jullie eenzaamheid of verlatenheid noemen.

De werkelijke oplossing voor deze gevoelens, die een grote diepte hebben en heel oud zijn, ligt in het *je toekeren naar jezelf* in plaats van naar de ander, vanuit de werkelijke kracht die je tot je beschikking hebt. Voor alle gevoelens van wanhoop, depressie en eenzaamheid die er in je leven zijn, is de oplossing energetisch beschikbaar in jezelf. De oplossing is er al, ze is aanwezig in jouw energie. Jij bent in wezen een liefdevol, goddelijk wezen dat alles in zich draagt om het verloren kosmische kind in jezelf gerust te stellen.

hebt opgezameld in je hele leven en in de vele levens daarvoor waarin er duisternis heerste op aarde. Dit alles komt nu naar boven om geïntegreerd te worden. Maar laat je daardoor niet misleiden. Het is een teken van het goede, het is een teken van vooruitgang als dit alles tot je bewustzijn mag doordringen. Het betekent dat jij sterk genoeg bent om deze proef te doorstaan. Jullie zijn allen bezig met de afronding van een cyclus van levens die in het teken heeft gestaan van een innerlijk gevecht tussen licht en duisternis. Op jullie allen wordt een beroep gedaan in het diepst van je ziel te kijken en te geloven in het licht, de fakkel van goddelijk licht die daar leeft.

Ik wil jullie nu wijzen op drie valkuilen die jullie kunnen tegenkomen in het loslaten van het oude. Deze hebben alle te maken met het emotionele lichaam en ze hebben ook alle te maken met de specifieke aard van het lichtwerker zijn.

1. Spirituele woede

Het eerste obstakel is woede. En ik praat hier over een woede die eigenlijk is ingegeven door een verlangen naar harmonie en rechtvaardigheid. Het is zagezegd een spirituele woede.

Toen jullie aan je cyclus van levens begonnen op aarde, hadden jullie allemaal een inspiratie bij je. Die inspiratie is sterk verbonden met de christusenergie. Mijn komst op aarde, de komst van Jeshua (of Jezus), was een baken voor jullie, een herkenningpunt. Jullie herkenden in mij een energie die in jullie allen is; jullie hadden allemaal in tijden daarvoor het besluit genomen om deze energie neer te gaan zetten op aarde.

Maar in de cyclus van levens waarin jullie dat hebben getracht te doen, hebben jullie ook veel weerstand ervaren en dat heeft het emotionele lichaam schade berokkend. Het emotionele lichaam is niets anders dan het kind in jezelf. Je innerlijk kind is het levendige, ongedwongen deel van jezelf, dat spontaan ageert en reageert vanuit zijn of haar emoties. Dit kind heeft veel geleden om de missie, die jullie voor ogen stond, tot stand te brengen.

Een deel van jullie wezen is altijd kosmisch geïnspireerd. Vanuit dit aspect van jezelf (je ziel of groter zelf) weet je veel, zie je de dingen vanuit het perspectief van

het licht. Maar er is ook een ander deel van je, een aardse persoonlijkheid. Dit is je innerlijk kind of je ego, als je dat zo wil noemen. In deze laag van jezelf kan veel angst en onbegrip heersen over wat er met je gebeurt, terwijl je ziel weet 'dat het goed is' en het een bedoeling heeft. Zo is het vaak gebeurd dat jullie zaadjes van licht hebben geplant op aarde en dit niet werd begrepen door de omgeving. Hieruit zijn vele trauma's ontstaan, omdat het kind in je niet begreep waar het de afwijzing aan verdiend had. Je ziel begreep het, maar je aardse zelf, je emotionele lichaam kreeg te maken met diepliggende trauma's, die ontstaan zijn uit vervolging, geweld en afwijzing. Jullie allen dragen deze trauma's bij je als littekens op je ziel.

Jullie allen zijn op aarde gekomen om licht te brengen in deze werkelijkheid, vanuit een voorgeschiedenis die te lang is om hier uit de doeken te doen (zie hiervoor deel II). Kort gezegd was het zo dat jullie ook vanuit een persoonlijk karma hier op aarde zijn gestart met een cyclus van levens. Een cyclus van levens waarin jullie hier een licht wilden brengen, waarvan jullie zelf ooit afstand hadden gedaan. Ooit hebben jullie zelf in de duisternis geleefd, in angst en machtsstreven, en jullie missie op aarde was om dat goed te maken, om rechtvaardigheid terug te brengen onder de mensheid.

Terwijl deze inspiratie, die fakkel van licht, sterk brandde in jullie harten, heerste er tegelijkertijd onbegrip in het innerlijk kinddeel van jezelf, en daarom ontstond er zoiets als spirituele woede. Het kinddeel in je had geen besef van je eigen karmische aandeel in de duisternis en projecteerde het kwaad buiten zichzelf. Het kinddeel in je wilde vanuit emotie vechten voor het goede, het rechtvaardige. Het kinddeel in je had geen begrip voor weerstand, traagheid, en was ongeduldig. Hieruit werd spirituele woede geboren.

Spirituele woede betekent dat je ontzettend geraakt kunt zijn door het leed in de wereld, door het lijden van onschuldige mensen, door de vernietiging van de aarde, het kapotmaken van de planten, de bomen en het dierenrijk, al die zaken, de politieke ongelijkheid, het schijnbaar nodeloos sterven van tienduizenden kinderen, de oorlogen, het geweld, dit zijn zaken die jullie diep raken en die in jullie een woede kunnen losmaken waardoor je je onmachtig voelt.

Het is kenmerkend voor lichtwerkers dat zij zich kunnen laten meeslepen door die woede en daarin hun grenzen te buiten gaan: dan verliezen zij zichzelf in de drang

Nu gaan jullie beiden op reis, een lange reis, door vele ervaringen heen. Beiden ervaren jullie de uitersten van dualiteit, om langzamerhand te ontdekken dat jullie kern of wezen niet in de dualiteit ligt, maar daarbuiten; in iets, wat daaraan ten grondslag ligt. Zodra je je dit realiseert, begint de terugreis. Je gaat dan geleidelijk aan minder aandacht hebben voor dingen die buiten je liggen: bijvoorbeeld macht, roem, geld, aanzien. Je snapt steeds beter dat het niet gaat om wát je ervaart, maar om hóe jij het ervaart. Jij scheidt je eigen geluk of misère door jouw bewustzijns-toestand. Je gaat de kracht van je eigen bewustzijn ontdekken.

Als je door alle dalen en pieken bent heengegaan in het ervaren van jezelf door de dualiteit heen, komt er een moment waarop je je tweelingziel ontmoet. In die ander herken je jezelf en door die herkenning word je je weer bewust van wie jij ten diepste bent. De ander is jouw referentiekader, in die zin dat jij het meest zuivere van jezelf gespiegeld ziet in de ander. En deze spiegeling bevordert je terugreis, helpt je als een tussenstapje of trapje tussen jouw individu zijn en jouw eenheid met het goddelijke.

Uiteindelijk zijn we allemaal één. We worden gedragen door een energie die hetzelfde is in ons allen. Tevens is er individualiteit in ons allen. De tweelingziel is de schakel tussen individu en eenheid. Het is een geleidende schakel. Als je je met je tweelingziel verbindt, bewust en concreet, zal dit leiden tot de schepping van iets nieuws: een derde energie wordt geboren uit hun samenzijn. Die energie heeft altijd iets creatiefs, scheppends in zich en helpt eenheid tot stand te brengen op een grotere schaal dan alleen hen tweeën. Tweelingzielen voelen zich innerlijk uitgenodigd om het eenheidsbewustzijn dieper te verankeren op aarde, op een manier die bij hen past. Zo vormt de tweelingzielliefde een verbindende schakel tussen het 'enig' (uniek) zijn en het eenheidsbewustzijn.

Er is een diepe innerlijke band tussen tweelingen, maar dit neemt niet weg dat zij volledige eenheden op zichzelf zijn. Hun samenkomen brengt vreugde en liefde, hun ontmoeting scheidt creativiteit en zelfverwerkelijking en zij steunen elkaar zonder dat zij in de valkuil van emotionele afhankelijkheid of verslaving vallen. De liefde tussen tweelingzielen is niet bedoeld om elkaar aan te vullen en heel te maken, maar om iets nieuws te creëren: *niet twee maken één, maar twee maken drie.*

Helen van de kosmische geboortepijn

Ooit ontmoet je je tweelingziel – en laat dit innerlijke weten je genoeg zijn. Probeer verder geen verwachtingen te koesteren die je weghalen uit het hier-en-nu. Waarom het nú gaat is dat je je ten diepste realiseert dat de geborgenheid en de liefde die je diep van binnen zoekt, die ene wezenlijke geborgenheid die je ooit hebt gekend in je ziel, dat die in jou zelf ligt. Het gaat erom dat je beseft dat die absolute zelfacceptatie jou door geen ander geschonken kan worden, ook al zou die ander dat erg graag willen.

Niet alleen in liefdesrelaties, maar ook in ouder-kind relaties, is er een verleiding om een absolute eenheid of geborgenheid in de ander te willen terugvinden. Een ouder die een kind alles wil zien verwerklijken wat hij zelf niet heeft gedaan, of een kind dat blijft wegschuilen bij de ouder en de ouder als zijn absolute toevluchtsoord beschouwt.

Het is belangrijk je bewust te worden van de onderliggende dynamiek, de onbewuste drijfveren in je relaties, en deze in het licht van je bewustzijn te helen. Het heimwee naar thuis wordt niet opgelost door of in een relatie. Jezelf te voelen en te kennen in je volle glorie, in je volledige licht, dát is de bestemming van je reis.

Jullie zullen ook niet terugkeren naar de toestand van eenheid waaruit je geboren bent. Dit was een *embryonale* toestand. Jullie zijn nu volwassen goden aan het worden. Jullie zijn nu bezig vanuit jezelf een veld van absolute geborgenheid en liefde te creëren en daarin anderen te laten delen zonder hen te verplichten, zonder hen te dwingen. Dat is het wezen van God: onvoorwaardelijke liefde zijn en dit om je heen verspreiden zonder enige agenda, zonder enige berekening.

Ik wil je nu vragen één moment in stilte volstrekt je eigen alleen zijn te voelen. Ben je omringd door mensen, voel dan even heel sterk jouw IK. Onvoorwaardelijk ben jij dat stukje God; dit is niet iets wat van jou afgenomen kan worden, het is een basisgegeven.

En voel hoe dit gegeven een bron van vreugde en kracht kan zijn. Doorvoel dit basisgegeven van het IK-zijn en accepteer het: ja, ik ben een IK, ik sta apart. Ik kan mij weliswaar verbinden, maar ik ben ook steeds weer ik, ik alleen. Je denkt